

kreds (Wulff) og nu i Dag ogsaa den højtærede Trafikminister, inde paa Spørgsmaalet om Lokomotivbygningen her i Landet. Jeg maa have Lov til herom endnu at gøre enkelte Bemærkninger. Det ærede Medlem for Aarhus søndre Kreds spurgte mig i Gaar, hvorledes jeg var kommen til det Tal, at der vilde blive ydet en Beskyttelse, der svarede til 166 Kr. til hver Arbejder, som blev ansat ved Lokomotivfabrikationen. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at det forundrer mig, at han kan komme med dette Spørgsmaal, for dette Tal er jeg kommen til ud fra den Indberetning, som det ærede Medlem har været med til at afgive og har sat sit Navn under. Det ærede Medlem oplyser her, hvad vi for Resten vidste i Forvejen, at der for Tiden er en Beskyttelse for Lokomotivfabrikationen af 5 pCt. Det svarer til 2,500 Kr. for et Lokomotiv til 50,000 Kr. Det ærede Medlem oplyser videre, at da der svares Told af adskillige af de Materialier, som bruges til Lokomotivfabrikationen, bliver Nettobeskyttelsen 2,000 Kr. Og da der skal bruges 12 Mand til at fabrikere et Lokomotiv, vil det ærede Medlem, naar man dividerer de 12 ind i de 2,000, se, at man netop kommer til det Resultat, jeg anførte, det bliver nøjagtig $166\frac{2}{3}$ Kr. til hver. Nu sagde det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds i Gaar, at Arbejderne fik jo ikke alle disse Penge. Nej, det er naturligvis meget sandt, de gaa andetsteds hen end i Arbejdernes Lommer, og det er netop det sørgelige ved det. Derfor er Forholdet ogsaa det, som man ser i dette Øjeblik, at der er vældig Rift blandt Jernfabrikanterne hver for sig om at komme i Besiddelse af dette fede Ben, som det ser ud til, at der her skal uddeles. Man er alle enig om, at Lokomotivfabrikationen vil man gerne tage op, naar man kan faa saa stor en Beskyttelse, som der her stilles i Udsigt for Lokomotivfabrikationen, og som jo er meget stor, mere end det dobbelte af det Beløb, jeg har anført, at Toldloven i Forvejen giver. Der er kun een Fabrik, som kan blive antagen, og følgelig er der en stor Rift derom, og det kan vist blive ret vanskeligt for Fabrikerne indbyrdes at blive enige om, hvem der skal have denne Fabrikation.

Det ærede Medlem for Aarhus søndre Kreds vilde i Gaar — eller var det maa-ske i Forgaars — ogsaa gøre gældende, at naar der var givet saa billige Tilbud hertil, som der i sin Tid var givet, var det, fordi vi da havde en Lokomotiv-

fabrikation. Men dette Argument imødegaa det ærede Medlem og hele Kommissionen netop selv i denne Indberetning, idet man der siger, at Grunden til, at Tilbudene vare billigere, var, at den danske Industri stillede „Krav om at komme i Betragtning ved Bortgivelsen af Statsbanernes Lokomotivbestillinger i de daarlige Tider, hvor der er Mangel paa andet Arbejde i Jernindustrien, altsaa i Tider, hvor Udlandets Fabrikker — netop paa Grund af de daarlige Tider — holde lave Priser for at holde de store Virksomheder i Gang.“ Det ærede Medlem for Aarhus søndre Kreds har altsaa netop i denne Indberetning imødegaaet det Argument, som han anførte forleden. Nu var jeg meget ked af i Dag at høre, at den højtærede Trafikminister, som det syntes, ogsaa sluttede sig til de Betragtninger, som i saa Henseende ere blevne gjorte gældende fra Toldbeskytternes Side. Den højtærede Minister gik imidlertid, for at bruge et jydsk Udtryk, saadan lidt „avter og fram“. Men det forekommer mig dog, at den højtærede Ministers Udtalelser til syvende og sidst mandede ud i ganske de samme Betragtninger, som Toldbeskyttelsen til enhver Tid har gjort gældende, naar det gjaldt om at faa forøget Beskyttelse til en eller anden Produktion. Den højtærede Kultusminister sagde i Dag, at Ministeriet var af een Støbning. Ja, hvis den Bevægelse vedblivende skal fortsættes, som begyndte med den højtærede Finansminister, og som fortsattes nu i Dag med den højtærede Trafikminister, er jeg bange for, at det nok kan ende med, at Ministeriet bliver af ens Støbning. Det bliver altsaa paa Toldomraadet af Finansministerens Støbning, men om det radikale Venstre ude i Landet synes om denne Støbning, er et andet Spørgsmaal.

Jeg vil gerne yde den højtærede Udenrigsminister min uforbeholdne Anerkendelse, fordi han har frataget Generalkonsul P. Siim hans Exequatur. Det er endelig en Udrensning, som jeg synes maa paaskønnes, men jeg vil dog sige, at hvis det havde været det forrige Ministerium, som havde gjort det, vilde der sikkert have rejst sig et Hyl i den Anledning.

Endelig har jeg kun en ganske kort Bemærkning til den højtærede Finansminister. Den højtærede Finansminister imødegik forleden Dag de Betragtninger, jeg havde gjort gældende med Hensyn til, at man successivt kunde sælge de Kreditforeningsobligationer, som laa dels i Reserverfonden, dels i Kassebeholdningen, uden